

konserverative Ordførere til Redaktør, saa jeg maa gaa ud fra, at Tidsskriftet er godt underrettet. Der siges der fra Industriens Side i denne Artikel følgende, at da Toldlovforslaget blev fremlagt i 1921, skabtes en Situation, der i Virkeligheden formede sig som en Konflikt mellem gamle, skadelige Frihandels- og Værditoldprincipper og saa det praktiske Erhvervsliv. Der siges dernæst i Artiklen, at den Udgang, som denne Konflikt fik, er Beviset for, at den praktiske Indsigt gik af med Sejren. Man ser i denne Udtalelse den venlige Bedømmelse af den højtærede Finansminister som den skadelige Teoretiker, der taler om noget saa virkelighedsfjernt som Værditold og Frihandelspolitik. Der tales om denne skadelige Teoretiker som den Mand, det dog heldigvis lykkedes at overmande for dem, der virkelig ved, hvad der tjener dansk Erhvervsliv.

Man fortsætter dernæst med at sige, at fra Ministerens fuldkomne Afvisning i 1921 overfor Industriens Krav om Toldbeskyttelse som Middel mod en Erhvervs-krise og til Rigsdagens Vedtagelse af Krisetolden i 1923 rummes et Fremskridt, som en nøgtern Betragtning af alle foreliggende Forhold i 1921 ikke turde have anset for sandsynligt. Det forekommer mig ogsaa, at man ikke kan lade være med at se for sig Billedet af det ærede Medlem Hr. Drachmann i 1921, da den højtærede Finansminister kom med sin meget stærke Udtalelse paa det Punkt, staaende foran Talerstolen her og se op paa Ministeren, nøgternt afvejende: Hvor meget er han mon nu værd, hvor meget af det, han nu staa og siger der, kan vi faa ham til at løbe fra? Men altsaa selv det ærede Medlem Hr. Drachmanns mest nøgterne Bedømmelse af Ministerens Karakter og hele Politik og de Forventninger, der kunde knyttes dertil, er blevet glædelig overtruffet af de senere Begivenheder.

Men den paagældende Artikel gaar videre og viser, hvad der er opnaaet for Storindustrien. Det er ikke blot det negative, at Toldreformen er standset, men tillige det positive, at der er opnaaet en betydelig Forhøjelse af Toldbeskyttelsen for en Række Industrigrene gennem den saakaldte Luksustold. Og det er jo i Virkeligheden det Spørgsmaal, der nu foreligger for Rigsdagen gennem det foreliggende Lovforslag, om disse Forhøjelser, der gennem Oppositionens Modstand i Foraaret kun blev gjort midlertidige, nu skal gøres permanente.

Da den højtærede Minister fremsatte

disse Luksustoldsatser i Foraaret, angav han, at de foresloges alene af finansielle Grunde. Ganske vist føjede han til, at der er Varer, hvoraf der ogsaa er Fremstilling her i Landet. Men Ministeren sagde endvidere: „Her er iagttaget det Hensyn, at man kun er gaaet til forhøjet Told paa saadanne Varer, hvor man har en rimelig Sikkerhed for, at Tolden vil virke fiskalt“. Naar man nu ser, hvorledes Industrien selv angiver, hvad denne Told betyder i Retning af Toldbeskyttelse, kan enhver sige sig selv, at den, der var Modstander af en saadan Forøgelse af Toldbeskyttelsen, aldrig vilde være gaaet til at gennemføre disse Toldsatser, som finansielt set kun betød ca. 1 Mill. Kr.

Jeg skal da tillade mig at angive, hvorledes Industrien bedømmer denne Luksusbeskatning, som efter Ministerens Angivelse kun havde finansiell Interesse. Man siger i den nævnte Artikel, at Ændringen af Tolden paa Ringe til Automobiler og Motorcykler, som hidtil havde været 50 Ø. pr. kg, nu er blevet ændret til 40 Ø. pr. kg plus 6 pCt. af Værdien, og Tolden paa Massivringe til Automobiler, der har været 16 Ø., er ændret til 12 Ø. plus 6 pCt. af Værdien. Det hedder endvidere, at disse Ændringer i Virkeligheden betyder, at denne Industri, der hidtil, medens den arbejdede sig op her i Landet, ingen Beskyttelse af nævneværdig Art havde haft, nu i alt Fald faar en Beskyttelse paa 10 pCt. Jeg maa have Lov til at føje til, at det er noget, som enhver sikkert vil indrømme, at en meget stor Del af de Automobiler, der rammes af denne Skat, ikke er Luksusautomobiler. Den allervæsentligste Del af de Motorcykler, der bruges her, anvendes ikke til Luksusbrug, og endelig anvendes de Biler, der bruger massive Ringe, overhovedet ikke til Luksusbrug.

Man siger i Artiklen, at der er skabt en forøget Beskyttelse for Tapetindustrien, hvor Toldsatserne hidtil var henholdsvis 20 og 30 Ø. pr. kg, men hvor det nu er ændret til 15 Ø. pr. kg plus 5 pCt. af Værdien og 25 Ø. plus 5 pCt. af Værdien. Der er endvidere skabt en stærkt forøget Toldbeskyttelse ved Ændringen af Tolden paa Elektropletvarer, som hidtil har haft en Told af 70 Ø. pr. kg, medens det nu er ændret til 15 pCt. af Værdien. Man gør opmærksom paa, hvorledes Møbelindustrien har opnaaet en haardt tiltrængt Beskyttelse gennem Ministerens Forslag om, at for Møbler, Rammer og Rammelister, som er i Forbindelse med finere Træsorter, selv hvor det kun drejer sig om den mindste